

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3982/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Јовановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 4420/21 од 14.12.2021. године, на седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 4420/21 од 14.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 4420/21 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 1574/18 од 01.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 246.000,00 динара на име награде за пружену правну помоћ у предмету Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину Р1 67/17, са законском затезном каматом од 17.10.2018. године до исплате. Ставом другим изреке исте пресуде обавезан је тужилац да исплати туженој износ од 52.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 4420/21 од 14.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П1 1574/18 од 01.06.2021. године, у ставу првом изреке, док је одлука о трошковима поступка преиначена ставом другим изреке тако да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен ставом трећим изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу, којим је одлучено о трошковима поступка, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, сходно члану 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, што су иначе разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, чије би постојање ревизију учинило изузетно дозвољеном, па је одлучио као у првом ставу изреке.

Нису од утицаја на другачују одлуку овог суда наводи ревизије којима се указује на одлуку овог суда Рев 1421/2019 од 14.01.2021. године, која је приложена и уз ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. и 479. став 6. ЗПП и оценио да је и у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку је прописано да се, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (члан 28).

Истим законом је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена (члан 410. став 2. тачка 5) ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, што представља споредно потраживање, то ревизија није дозвољена, при чему је то учињено у спору мале вредности (чија вредност од 246.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 17.10.2018. године) у коме ревизија и иначе није дозвољена, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**